

Kun loistaa kuusi kynttilöin

Sävellys: Reijo Veräjänkorva

Sanat: Unto Eskelinen

Kun loistaa kuusi kynttilöin

On aattoiltaan rauenneena arjen askareet
ja kaikki lailla lasten on jo juhlaan joutuneet.
Ovat silmämme valmiit näkemään,
ovat korvamme kuulemaan,
miten tänne suo oman Poikansa
joka kaikkia armahtaa
ja nyt kalliin lahjan Isä meille antaakaan,
kun Hän siunaa juhlaa sydänten, jos Hän sinne tulla saa.

On iltaan hiljennenä maa, kun taivas aukeaa
ja enkeli tuon jouluviestin jälleen julistaa:
Älkää peljätkö, älkää peljätkö ilon teille ilmoitan,
jota hartain mielin kaivanneet ovat kansat maailman:
Tänä yönä oljille tallissa äiti Poikansa tuo,
jota kiittäin käykää katsomaan Betlehemiin seimen luo!

Kun loistaa kuusi kynttilöin ja joulu virsi soi.
Hän tahtoo tulla luoksemme, Hän tahtoo ja Hän voi.
Hänen myötään on ilo luottaa taas Isän suureen laupeuteen,
hyvä tahto löytää toivon tien sydäimestä sydämeen.
Siksi loistakoon valot kynttiläin, siksi virtemme soikohon,
Hän seimeltänsä katsomme jo nyt aamun koittohon!

Kun loistaa kuusi kynttilöin

Andante

1. On aattoiltaan rauennoina arjen aska - reet ja
 kaikki lailla lasten on jo juh-laan joutu- neet. Ovat
 silmämme val-miit näkemään, ovat korvamme kuu-le-e-maan, miten
 tänne suo oman Poikansa joka kaikkia ar-h-taa ja nyt
 kalliin lahjan lapsessaan Isä meille antaa- kaan, kun Hän
 siunaa juhlaa sydäntä, jos Hän sinne tulla
 saa .